

det, man sagde om, hvad den her regering siden regeringsskiftet i 2001 har givet til de svage grupper, har været forkerte tal, også på det her område.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Med frygt for at blive irettesat en gang til af formanden føler jeg mig altså nødsaget til at svare på spørgsmålet, og det håber jeg så er i orden.

De tal, som jeg refererede til, er de tal, som det uafhængige råd Rådet for Socialt Udsatte har lavet i deres rapporter, hvor de siger, at indsatsen for de svageste grupper er steget med 10 pct., og det fortsætter jeg med at holde mig til.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil da bare komplimentere fru Charlotte Dyremose for, selv om det her jo er et skatteforslag af sådan relativt begrænset omfang, at det så alligevel er lykkedes at ramme den sociale profil, som er generel for regeringens forslag, nemlig at der ingenting er til dem, der har mindst, og at der er ret meget til dem, som har mest. Så min kompliment til, at det er lykkedes.

Jeg hæfter mig ved, at fru Charlotte Dyremose i sit indlæg sagde, at det, det drejede sig om, var, at man lod folk beholde nogle af deres egne penge, som ellers skulle opkræves i skat. Når pensionisten beholder 1 kr., så er det, fordi hun slipper for at betale den i skat. Hvordan hænger det sammen med, at det her forslag kommer på banen, fordi der har været skattestigninger i kommuner og der er borgere der, der betaler mere i skat, men det ikke er dem, der bliver kompenseret?

Jeg har sådan set ikke skullet betale mere i skat i min kommune, men jeg får alligevel en skattelettelse ud af det her forslag. Hvor er sammenhængen henne?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Sagen er jo den, at når man sænker den procent-sats, som mennesker betaler i skat, så betaler de mindre i skat i procent af de penge, de tjener. Derfor er det jo ikke så underligt, at hvis man tjener flere penge, er der også flere sparet, men til gengæld er det jo så også sådan, at de, der tjener flere penge, stadig væk betaler langt mere i skat end dem, der ikke tjener så mange penge.

Hvordan hænger det her sammen? Det tror jeg nu godt at hr. Morten Homann ved. Det er jo, fordi vi har en kommuneaftale, hvor vi laver en aftale med alle kommunerne samlet, og der forsøger man så at fastsætte nogle grænser for, hvor meget de indtægter, som kommunerne har, kan stige. Det, vi så har sagt, var, at der kom 150 mio. kr. ekstra ind i statskassen, og de penge mener vi ikke bare statskassen skal have. De penge mener vi faktisk skal komme borgerne til gode, og det har vi så gjort på den mest enkle måde ved at sænke procenten i bundskatten, så de kommer flest mulige borgere til gode.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jamen fru Charlotte Dyremose bekræfter jo bare endnu en gang, at regeringens politik er, at den, som har, skal mere gives. Det lykkes også med det her forslag: 150 mio. kr. fordelt nøje efter princippet, at de, som har, skal mere gives, og de, som ingenting har, får en lang næse. Det er endnu en gang lykkedes med det her forslag.

Så synes jeg ikke, fru Charlotte Dyremose slap helt så heldigt fra at få forklaret, hvorfor det ikke er de mennesker, som så rent faktisk oplever en stigning i deres kommuneskat og dermed oplever, at regeringens skattestop ikke betyder noget for dem, der bliver kompenseret med det her forslag. Hvorfor er det fru Charlotte Dyremose og mig, som bliver kompenseret, selv om vi ikke har oplevet nogen kommunale skattestigninger? Så hvordan kan det være, at man tænker i systemet i stedet for at tænke i de mennesker, som rent faktisk oplever de her skattestigninger? Hvad er det for et skattestop?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu er det jo sådan, at jeg har 1 minut til at svare. Jeg skal meget gerne stille mig til rådighed til en ualmindelig pædagogisk og lang forklaring af det her og dets nøje detaljer til hr. Morten Homann efterfølgende.

Hr. Morten Homann kender udmærket godt kommuneforhandlingerne. Jeg skal ikke undre mig over, hvis der er rigtig mange andre, der ikke gør det, for det er en kompliceret sag, men hr. Morten Homann kender dem i hvert fald. Der laves man en samlet aftale med kommunerne. Og så er det jo så heldigt, at i de kommuner, hvor man har præsteret at sætte skatten op, har man nogle kommunalpolitikere, som man kan gå til og kræve, at de gør noget ved det og ikke